

Tjeneste, medens det foreliggende Forslag gaar ud paa, at der til fortsat Tjeneste kun skal tilbageholdes 1,000 Mand. Det er imidlertid en Illusion. Forslaget gaar saa langt fra ud paa at indskrænke det nuværende Antal, at det tværtimod indeholder en meget væsentlig Forøgelse af Antallet af de til Garnisonstjeneste Tilbageholdte. Efter den nugældende Hærlow ligger der til fortsat Tjeneste af samtlige Vaabenarter — thi man maa jo erindre, at overfor Mandstabet og dets Vilkaar maa man tage Hensyn til samtlige Vaabenarter — 2,460 Mand og dertil 654 Befalingsmandslever; lægges disse Tal sammen, bliver det 3,114 Mand til fortsat Vintertjeneste, og deres Tjenestetid, beregnet i Maaneder, udgjør 31,119 Maaneder. Efter Regjeringens foreliggende Forslag vil der blive til fortsat Tjeneste 3,000 Menige og 888 Befalingsmandslever, altsaa ialt 3,888 Mand, der skulle ligge til fortsat Tjeneste i ialt 40,848 Maaneder. Man vil altsaa se, at der er en Forøgelse af Garnisonsstyrken fra 3,114 Mand til 3,888, og af deres Tjenestetid fra 31,000 Maaneder til 40,000 Maaneder eller noget mere. Den Forbring altsaa, der her i sin Tid opstillede om videst mulig Indskrænkning af den fortsatte Garnisonstjeneste, er saa langt fra at være indbefkommen, at Garnisonstjenesten tværtimod er betydelig udvidet i Regjeringens Forslag. Jeg skal bemærke, at Folkethingets tidligere Forslag i den Henseende gik ud paa en Vintertjeneste ved samtlige Vaabenarter af ialt 1,718 Mand med en Tjenestetid af 18,264 Maaneder. Jeg skal overfor den ærede Krigsminister indbringe, at med Hensyn til Gjenindtæller stiller Lovforslaget sig lidt gunstigere end den nugældende Hærorrdning, men det er dog ikke noget Væsentligt. Jeg kunde nævne nogle Tal, som jeg ikke tør udgive for at være fuldstændig paa-lidelige, men som dog omtrent ville slaa til. Gjenindtællerne ville efter den nugældende Hærlow udgjøre en Tjenestetid af 710,000 Dage, medens de efter Regjeringens Forslag kun ville udgjøre 666,000; Folkethingets Forslag i 1876 indskrænkede dem til 244,000 Dage, altsaa en væsentlig Forskjel, medens der ikke er nogen væsentlig Forskjel mellem den gjældende Hærlow og Regjeringens Forslag; men den Forskjel, der er, er dog i Favør af Regjeringens Forslag. Forskjellen er fremkommen derved, at de største Døvelser ere foreslaaede indskrænkede fra 45 til 30 Dage, medens der paa den anden Side kommer et noget større Antal til at deltage i dem, hvorved noget af

denne Forskjel opveies. — Den næste Forbring er Forbringingen om i alt Fald at blive ved den Organisation af de værnepligtige Befalingsmænd, som Hærløven har, hvis man ikke vil gaa videre. Overfor denne Forbring indeholder Regjeringens Forslag Forbringingen om en Forøgelse af Antallet af faste Befalingsmænd, af Officerer fra 614 til 753, medens Folkethingets tidligere Forslag blev staaende ved 480. Med Hensyn til Underofficerer kræver Regjeringens Forslag en Forøgelse fra 1,069 til 1,686, medens Antallet af Underofficerer staaar omtrent lige i den nugældende Hærlow og den af Folkethinget i sin Tid foreslaaede. Man vil altsaa her se, at der er foreslaaet et meget stærkt Skridt i den modsatte Retning, og jeg skalde tage meget feil, om det ikke ogsaa er det, der fra Krigsbestyrelsens Side lægges den største Vægt paa. Endelig kommer jeg til Prisen. Det Forslag, som vi i sin Tid behandlede her, og som jeg alt har nævnet, gaar tilbage til den Sum, der er opstillet af Forsvarskommissionen i 1867, nemlig 7 Millioner Kr. til Hæren, medens den nugældende Hærorrdning efterhaanden har ført til en Udgift af omtrent 8½ Mill. Kr. Regjeringens Forslag, som det her foreligger, udtaler, at det venter at kunne gennemføres for lidt over 9 Millioner Kr. Dette Tal har endel overrasket mig; thi jeg tror rigtig nok, at det vilde være aldeles umuligt for den ærede Krigsminister at gennemføre sit Forslag for 9 Millioner, det vilde i alt Fald interessere mig særdeles at se et specificeret Budget, bygget paa Regjeringens Forslag, der nøiedes med en Sum af lidt over 9 Millioner Kr. Jeg skal erindre om, at blot Forøgelsen af Officerer med 140 vil efter en Gjennemsnitsberegning medføre en forøget Bekostning af ca 400,000 Kr., og en Forøgelse med 600 faste Underofficerer vilde repræsentere en forøget Udgift af 600,000 Kr. Altsaa alene Forøgelsen af faste Befalingsmænd vilde andrage ca. 1 Million Kr. Ved Siden deraf maa man huske paa, at Forslaget jo indeholder væsentlige Udvidelser af Artilleriet og Rytteriet, de kostbareste Vaabenarter, og jeg forstaaer da ikke, hvorledes den høitærede Krigsminister tror at kunne blive staaende ved en Bekostning af 9 Millioner Kr. Man vil altsaa se, at der lige overfor de Forbringinger, der i sin Tid ere opstillede, fra dette Things Side, ingen Indbrømmelse er gjort, som er mere end en Illusion. Af Nytt i Forslaget skal jeg endnu nævne den meget omtalte Landstorm; men da jeg nærmest opfatter den som en cadeau til det ærede Medlem for Belle Amts 2den Valg-